

POSTANOWIENIE

25 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

na posiedzeniu niejawnym 25 lipca 2024 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi A. D. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach
z 8 kwietnia 2021 r., III Ca 1570/19,
wydanego w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "S." w S.
przeciwko A. D.
o zapłatę,

- 1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;**
- 2. zasądza od A. D. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej "S." w S. 450 (czterysta pięćdziesiąt) zł kosztów postępowania;**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Sosnowcu na rzecz radcy prawnego T. S. 675 (sześćset siedemdziesiąt pięć) zł, powiększonych o należną stawkę podatku od towarów i usług, kosztów nieopłaconej pomocy pranej udzielonej skarżącemu z urzędu w niniejszym postępowaniu.**

[SOP]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 24 kwietnia 2019 r. Sąd Rejonowy w Sosnowcu zasądził od pozwanego A.D. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej „S.” w S. 4 747,72 zł z odsetkami: od 4 582,45 zł ustawowymi od 29 maja 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, od 157,77 zł ustawowymi od 16 lipca 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Wyrokiem z 8 kwietnia 2021 r. Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił apelację pozwanego.

Pozwany zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wyrok Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem prawnym, którego celem jest uzyskanie prejudykatu umożliwiającego dochodzenie od Skarbu Państwa roszczeń odszkodowawczych za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej.

Zgodnie z art. 424⁹ k.p.c. Sąd Najwyższy odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jeżeli jest oczywiście bezzasadna. Oczywiście bezzasadność skargi powinna być oceniana w powiązaniu z jej celem, którym jest uzyskanie odszkodowania od Skarbu Państwa z tytułu wydania niezgodnego z prawem orzeczenia sądu (art. 417¹ § 2 k.c.).

Utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, że niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 417¹ § 2 k.c. jest tylko takie orzeczenie, którego nieprawidłowość jest rażąca, ma charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty (zob. np. postanowienia SN: z 19 kwietnia 2018 r., V CNP 50/17 i z 26 kwietnia 2018 r., IV CNP 53/17). Orzeczenie powinno być sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, z ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć albo wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej

wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. wyroki SN: z 31 marca 2006 r., IV CNP 25/05; z 7 lipca 2006 r., I CNP 33/06; z 3 czerwca 2009 r., IV CNP 18/09; postanowienie SN z 19 kwietnia 2018 r., V CNP 50/17). Podstawą uwzględnienia skargi jest stwierdzona wadliwość orzeczenia, która ma charakter zasadniczy i ewidentny. Bezprawność judykacyjną w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c., definiuje się w sposób autonomiczny - węższy od bezprawności w rozumieniu przepisów o odpowiedzialności odszkodowawczej w prawie materialnym, z uwzględnieniem specyfiki sądowego stosowania prawa, istoty władzy sądowniczej i niezawisłości sędziowskiej (zob. wyroki SN: z 17 maja 2006 r., I CNP 14/06; z 28 marca 2007 r., II CNP 124/06; z 3 czerwca 2009 r., IV CNP 116/08; z 19 kwietnia 2018 r., V CNP 50/17).

Oczywiście bezzasadna, w rozumieniu powyższego przepisu, jest skarga, której zarzuty nie wskazują na opisane wyżej, kwalifikowane naruszenie prawa.

Taka sytuacja występuje w rozpoznawanej skardze. Uchybienia zarzucane w rozpoznawanej skardze nie mają charakteru oczywistego i rażącego naruszenia prawa, w rozumieniu wskazanym na wstępie.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁹ k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 99 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ oraz art. 424¹² k.p.c.

O kosztach pełnomocnika z urzędu orzeczono na podstawie § 8 pkt 3 w zw. z § 16 ust. 5 pkt 2 w zw. z § 3 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2024 r., poz. 764).

[a!]

